

เทศน์อบรมฆราวาส

ณ สำนักชีบ้านห้วยทราย อ.คำชะอี จ.มุกดาหาร
เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙ (บ่าย)

บูชาคุณกราบไหว้อัฐิธาตุของแม่ชีแก้ว

ทำใจเย็นๆ แดดมันร้อน ให้อุ่นแต่แดด ใจเราอย่าให้อุ่น เวลามาฟังเทศน์ละ โห้ย ฟังอยู่กลางแดด แต่เวลามันไปขี้ขำสิ่งไม่เป็นท่า มันไม่คำนึงถึงแดดถึงฝน มันไม่คิดนะ พอจะเอาธรรมเข้าสู่ใจมันหาสิ่งมาคัดค้านต้านทานแล้วว่า ฟังเทศน์ก็กลางแดด จะไปฟังในน้ำเหมือนกบได้ยังไง เราไม่ใช่กบ ผู้เทศน์ก็ไม่ใช่กบ คนต่อคน ก็ต้องเทศน์สู้แดด สู้ฝนเป็นธรรมดา

มันจะร้อนขนาดไหน ไฟนรกมันร้อนมากกว่านี้ จะมาว่าอะไรไฟแดด พระอาทิตย์ ร้อยดวงสู้ไฟนรกได้หรือ พระอาทิตย์ร้อยดวงว่าเผาว่าเผา ไฟอาทิตย์ร้อยดวงว่าเผาว่าเผา สู้ไฟนรกของผู้สร้างกรรมหนักๆ ไม่ได้นะ ผู้สร้างกรรมหนักนี้ไฟนรกเผาเผาตลอด ไม่ใช่เผาวันหนึ่งคืนหนึ่ง ๑๒ ชั่วโมง ๑๒ ชั่วโมง อย่างนี้นะ มันเผาอยู่เป็นกัปเป็นกัลป์ ไม่มีวัน ไม่มีคืน ไม่มีปีมีเดือน เอากรรมเป็นที่ตั้งเลย กรรมหนักๆ ตลอด กรรมเบาที่ค่อยเบาไปๆ นี่คือกรรม ได้แก่ผลแห่งกรรม คือพินคือไฟ เป็นความทุกข์ร้อนเผาหัวใจของพวกเรา

วันนี้เทศน์เลยละไม่ต้องตั้งท่าตั้งทาง ยกครูยกคันอะไรละ บทเวลากิเลสมันต้อย ปากคน มันไม่เห็นยกครูยกคัน ต้อยเอาๆ ปากเจ๋อไปหมดนั่นละ ปากเจ๋อจนบ่นแหวดๆ คือกิเลสต้อยปากมัน กลับไปหาบ้านหาเรือน หาลูกหาฝ้าไม่มีที่ระบายก็ไปแหวดๆ ใส่ฝ้าเจ้าของนั้นแหละ ถ้าเป็นหลวงตาบ่าวเป็นฝ้า จะฟาดปากมันแบนเข้าอีก แต่ที่มันไม่มีเมียไปบวชอย่างนั้น จึงไม่ได้ตีปากผู้หญิง

พากันจำเอานะพี่น้องทั้งหลาย ฟัง วันนี้จะเทศน์เป็นแบบกันเอง เทศน์เจือปนด้วยความเป็นกันเอง (ขออนุญาตหลวงตาครับ) อย่างมาๆ เขาจะสมาทานศีล มย ฆนเต วิสุ วิกุ รุกขณตถายฯ มันรู้ศีลสักตัวหรือเปล่าก็ไม่รู้ พวกนี้นะ ไอ้เราเขาขอมาอย่างไรก็จะเอาเลย เป็นแบบนิทานเจ๊กนั่นนะ จะเล่านิทานเจ๊กให้ฟังเสียก่อน มันจะเข้ากันได้กับ มย ฆนเต วิสุ วิกุ รุกขณตถาย ดิสรณน สหฯ คือรับศีล พวกเหล่านี้มันไม่รู้เลยว่าศีลเป็นยังไง ถ้าว้าโรงลิเก ละคร ะบาราโป้ มันรู้ตั้งแต่โคตรแต่เข้ามาโดยลำดับจนกระทั่งปานนี้ ยังจะสืบทอดโคตรแซ่ ะบาราโป้ไปอีกไม่มีสิ้นสุดนั่นแหละ เรื่อง มย ฆนเตฯ มันไม่รู้แหละพวกนี้นะ เราจะสอนธรรมให้เลย ตรงไปตรงมาแบบเจ๊กๆ เขามีเมียไทย ฟังนะวันนี้

แจ็กเขามีเมียไทย ทีนี้เมียก็อยากทำบุญให้ท่าน เลยบอกฝ่าไปนิมนต์พระมาทำบุญให้หน่อย วันพรุ่งนี้จะเลี้ยงพระ เมียให้ฝ่าไป ฝ่านั้นเป็นแจ็ก ให้ไปนิมนต์พระมาทำบุญให้ท่านที่บ้านวันพรุ่งนี้ แล้วเวลาไป ใ้เสื้อกางเกงนั้นนะมันรุ่มร่ามๆ เกินไป ให้รัดๆ เข้าข้างซี แขนเสื้อแขนขากางเกง อะไรๆ มันรุ่มร่ามๆ เกินไป เพราะธรรมดาแจ็กเขาใช้กางเกงขาร่มขาอะไรไม่รู้ละ ใครก็เห็น แจ็กเขาใช้กางเกงรุ่มร่ามๆ เมียก็บอก ฝ่าไม่รู้ก็นั่งฟังซิ เมียบอกเสร็จเรื่องขากางเกง แขนเสื้อแขนผ้าอะไรเหล่านี้ให้รัดเข้าข้างๆ อย่าไปรุ่มร่ามๆ ใส่พระมันไม่น่าดู พอว่านั้นก็เอาเทียนให้ฝ่า ฝ่าได้เทียนแล้วก็เห็นบใส่กระเป๋าเสื้อไปเลย

พอไปก็ขึ้นกุฏิหาพระ พอขึ้นไปหาพระก็ กราบปลกๆ กราบแบบแจ็กนั่นละ แจ็กเมืองจีนนะไม่ใช่แจ็กเมืองไทย กราบปลกๆ ไม่พูดว่าไงเลย เขาทำตามคำสั่งของเมียเขา กราบปลกๆ แล้ว ว่าไงล่ะเถ้าแก่ ไม่พูด มือล้วงเข้าไปในกระเป๋าได้เทียนกับดอกไม้มาที่ยื่นเทียนให้พระ เอ้า เทียนว่างั้น พระท่านก็จับเอาเทียน แล้วมีอะไรอีกล่ะเถ้าแก่ ไม่พูด เฉยเลย พอเอาเทียนยื่นให้พระ เอ้า เทียน พระรับเทียนแล้ว ว่าไงเถ้าแก่ ไม่พูด หันหลังกราบปั๊บๆ หันหลังปลกๆ หันหลังให้แล้วก็ลงไป พอจะลงบันไดก็หันหน้ามาอีก วันพรุ่งนี้ไปฉันท้าวบ้านอ้วนนะ บอกพระ แล้วก็มา

พอมาถึงบ้านแล้วเมียก็ถาม เป็นอย่างไรไปวัดนะ การแต่งเนื้อแต่งตัวนั้นเป็นยังไง โอ้ย มัดเข้าไปเลยจนกระทั่งเห็นท่า ว่างั้น แขนก็ฟาดเข้าไปพันเข้าไปเลย แล้วนิมนต์พระก็องค์ละ ถามฝ่า ไปนิมนต์พระนะเอากี่องค์ เขาก็ตอบว่า เอาแม่งหมดวัดละว่างั้น เท่านั้นละ เขาก็กลับมาเลย พอวันพรุ่งนี้ก็ไปฉันทัน พอลฉันทันเสร็จเรียบร้อยแล้ว แจ็กคนนั้นละ เมียก็บอกว่า เวลาท่านจะไป ก็ถวายไทยทานให้ท่านด้วย ไม่ใช่ให้ท่านมาฉันทันเฉยๆ แล้วอย่างอื่นไม่ถวาย ให้ถวายไทยทานท่านด้วย เช่น เงิน เป็นต้น บอก ฝ่าก็ฟัง

พอฉันทันเสร็จเรียบร้อยแล้วก็ ลื้อจะเอากี่บาท อ้าวจะให้เงินลื้อ เขาจะถวายเงินพระ แต่เขาเป็นแจ็ก ลื้อจะเอากี่บาท โห้ย เอา ๒๐-๓๐ บาท มันเลยให้องค์ละ ๓๐ บาท นี่แจ็กเป็นอย่างนั้น พระท่านพูดเล่นเฉยๆ มาถึงวัดถึงได้รู้ว่า แจ็กคนนั้นให้เงินตั้ง ๓๐ บาท พวกนี้เข้าใจหรือ ที่ว่า เอา เทียน นี่อะอะมา มย ภาณุเตฯ เอา เทียนเลย เราไม่ใช่พระอันนั้น เราก็คงต้องถามเหตุถามผลเสียก่อน ให้พากันเข้าใจเอานะ

วันนี้การเทศนาว่าการ เทศน์ในทำนองเป็นกันเอง ให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายทราบทั่วถึงกันว่า วันนี้เป็นวันมงคลอันยิ่งใหญ่ของพี่น้องชาวไทยเรา เกี่ยวกับเรื่องแม่ชีแก้ว แก เป็นลูกศิษย์หลวงปู่มั่น ได้ภาวนาเป็นมาตั้งแต่ต้น ท่านทั้งหลายที่อยู่ใกล้ชิดติดพันกันมา

แถวนี้ คงจะทราบเรื่องราวของแม่ชีแก้วได้เป็นอย่างดี แต่ผู้ที่ยังไม่เคยทราบเรื่องราวนั้น ก็ มีอยู่จำนวนมากมายก่ายกอง

วันนี้จึงขอเล่าเรื่องของแม่ชีแก้วให้ฟัง ก่อนที่จะได้มาก่อเจดีย์ประดิษฐานนี้ มี เหตุผลกลไกเป็นมาอย่างไรบ้าง เหตุผลต้นปลายของเรื่องที่จะได้ก่อเจดีย์ขึ้นมาี้ เขาก็ทำ ตามหลักเกณฑ์ของพระพุทธเจ้าที่ทรงแสดงไว้ว่า บุคคลที่ควรสร้างเจดีย์ หรือเป็นปูชนีย สถาน ไว้สำหรับกราบไหว้บูชา เป็นขวัญตาขวัญใจแก่บรรดาประชาชนทั้งหลายนั้น เป็น บุคคล ๔ จำพวก ท่านว่า ได้แก่ พระพุทธเจ้าหนึ่ง พระปัจเจกพุทธเจ้าหนึ่ง พระอรหันต์ หนึ่ง พระเจ้าจักรพรรดิหนึ่ง ทั้ง ๔ ประเภทนี้ เป็นผู้ควรแก่การสร้างเจดีย์ หรือเป็นปูชนีย วัตถุ ปูชนียสถาน ไว้สำหรับกราบไหว้บูชา

การที่เขาสรางเจดีย์หลังนี้ขึ้น เพื่อบรรจุอัฐิธาตุของแม่ชีแก้วนั้น แม่ชีแก้ว พุดตาม ภาษษของธรรม ไม่เอากิเลสมาแย้งมาชิงมาก็ดีมาขวาง ก็พุดว่าแม่ชีแก้วนี้ ก็คือพระอรหันต์ องค์หนึ่งนั่นเอง อัฐิของแกได้กลายเป็นพระธาตุอย่างละเอียดลออประจักษ์ใจให้เห็นแล้ว ทางสายตาประชาชนทั่ว ๆ ไป ทางด้านจิตใจก็สิ้นเสร็จลงไปแล้ว ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๕ เป็นปี ที่แกผ่านพ้นอุปสรรค แดนรกของวัฏจักร ไปเป็นเวลาจนกระทั่งถึงปานนี้ นานมาแล้ว แหละ นี้อัฐิของแกเวลาล่องไปแล้ว ก็ได้กลายเป็นพระธาตุขึ้นมา จึงว่าเป็นผู้สมควรที่จะก่อ เป็นเจดีย์ขึ้นมา ให้ประชาชนทั้งหลายได้กราบไหว้บูชา

คำว่าอรหันต์นั้น ไม่นิยมว่าเป็นหญิงเป็นชาย เป็นอยู่ที่ดวงใจของผู้สิ้นกิเลส ด้วย อำนาจวาสนาบารมีของตนที่สร้างมา เมื่อเข้าถึงจุดเต็มที่แล้วก็เป็นพระอรหันต์ขึ้นมา จิต ของผู้หญิง จิตของผู้ชาย ไม่นิยม นิยมแต่จิตดวงนี้ เป็นจิตที่บริสุทธิ์หลุดพ้นเรียบร้อยแล้ว เป็นจิตของพระอรหันต์ แม่ชีแก้วก็เป็นบุคคลคนหนึ่งที่เป็นคนสำคัญ ทราบกันมาเป็น เวลานานแล้วแหละ

ให้ท่านทั้งหลายได้ทราบเสียว่า พุทธศาสนานี้คือตลาดแห่งมรรคผลนิพพาน สด ๆ ร้อน ๆ ไม่มีคำว่าครี ว่าล้าสมัย ดังที่กิเลสมันกิดมันขวางปิดตันเอาไว้ว่า ผู้บำเพ็ญธรรมนี้จะ ไม่ได้บรรลุได้ธรรม บำเพ็ญบุญไม่ได้บุญ ทำบาปมอมแมมขนาดไหน จนจะตกนรกอเวจีทั้ง เป็น ๆ มนุษย์อยู่ที่นี่ ก็บอกว่าทำบาปไม่ได้บาป นี่เป็นเรื่องของกิเลส เรื่องของอรรถของ ธรรม ท่านพุดตรงไปตรงมา ท่านไม่มีการล่อลวงต้มตุ๋นใคร ๆ ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นจึงพุดได้ ตามหลักความจริงดังที่ว่านี้

แกได้บำเพ็ญธรรมมาตั้งแต่แกยังเป็นสาวอยู่โน้น เป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่มั่นเรานี้ แหละ บำเพ็ญเป็นความรู้ที่พิสดารมากแม่ชีแก้วคนนี้ เป็นความรู้ภายในจิตใจพิสดารมาก

ถึงขนาดหลวงปู่มันเวลาจะจากไป โอ๊ย เราสงสารเด็กคนนี่ คือตอนนั้นแกกำลังเป็นสาวอยู่ เราสงสารเด็กคนนี่ ถ้าหากว่าเป็นผู้ชายแล้วเราจะบวชให้เอง เพราะท่านก็เป็นอุปัชฌาย์ มาแล้วนี่ เราจะบวชให้เอง และเอาไปด้วย แต่นี่มันเป็นผู้หญิง ลำบากลำบาก ท่านก็ปล่อยตามเรื่อง ไปตามบุญตามกรรมอะไรก็แล้วแต่เถอะ ท่านก็ปล่อย เสียตายท่านไม่ได้ติดตาม หลังจากนั้นท่านห้ามไม่ให้ภาวนา เราไปแล้วนี่อย่าภวานานะ ท่านห้ามเด็ดขาดเลยเชียวยอย่าภวานานะ

แกก็ไปมีครอบครัวเหี้ยมเร็ว ๑๒-๑๓ ปีนี้ละมั้ง เราก็ก้มเสียว ที่นี่ยากภวานาเป็นกำลัง อยู่ที่ไหนก็ร้อนรน ไม่ได้ภวานาอยู่ไม่ได้ เลยลาสามี้ออกไปบวชเป็นแม่ชีแม่ขาว ก็เลยไปภวานา แกบอกว่ามันอยากภวานาเหลือประมาณ ญาท่านหรือหลวงปู่มัน ท่านก็ห้ามไม่ให้ภวานา แต่อยากภวานาเหลือประมาณ เราก็ก้มเสียวภวานา แต่ระวังเอาไว้ว่านั่น คือเอาความระวังเข้าไปจับในความดีด้านของตน แล้วแกก็ภวานามาตั้งแต่โน้นเรื่อย ๆ มา จิตของแกก็พิสดารมากทีเดียว จิตของแม่ชีคนนี่ รู้สึกว่าพิสดารมาก

วันนี้จะเปิดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เพราะคำนี้เราก็ไม่เคยได้พูดอะไรให้ใครฟังมากมาย นอกจากบรรดาลูกศิษย์ที่ใกล้ชิดติดพันกัน ถึงเวลาธรรมไปสัมผัสเกี่ยวกับเรื่องแกก็พูดให้ฟังบ้างเป็นธรรมดา วันนี้จึงเปิดเผยตามหลักความจริง ให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เผอิญแกออกบวชได้ เราก็ก้มเสียวอยู่ที่บ้านห้วยทราย พอถึงปีนี้แกก็มาหา แล้วก็มาถวายตัวเป็นลูกศิษย์ลูกหา ขอดถวายตัวเป็นลูกศิษย์ลูกหาให้แนะนำสั่งสอน จากนั้นแกก็เล่าเรื่องภวานาให้ฟัง

สำหรับเราได้สะดุดใจแล้ว ตั้งแต่พ่อแม่ครูจารย์มันท่านห้ามไม่ให้ภวานา เวลาท่านจากไปแล้ว อย่าภวานา นี่เราก็ก้มเสียวทันที ต้องมีเหตุผลอันสำคัญๆ พ่อแม่ครูจารย์ซึ่งจะจุดลากสัตว์โลกให้พ้นจากทุกข์ ทำไมผู้ภวานาควรจะพ้นจากทุกข์ได้ แล้วห้ามไปทำอะไร ท่านต้องมีอะไรแน่นอนที่จำเป็นอันหนึ่ง ซึ่งท่านจะต้องห้ามไม่ให้ภวานา ก็พอดีได้ทราบหลังจากเราไปพักที่นั่นแล้วแกก็ไปเล่าเรื่องภวานาให้ฟัง เบื้องต้นแกก็บอกว่า หลวงปู่ท่านไม่ให้ภวานา เราเข้าใจทันทีแหละ ว่าไม่ให้ภวานาเพราะเหตุไร

พอเรามาพักห้วยทราย แกก็พาบริษัทบริวารของแก ส่วนมากจะไปในวันพระ ปีแรกเราจำพรรษาอยู่บนภูเขานี้แหละ ตะวันตกบ้านห้วยทราย แกก็ยกขบวนไปภวานา พอไปภวานา แกก็เล่าเรื่องความภวานาของแกพิสดารมาก เกินกว่าจะนำมาพรรณนาให้จบลงได้ เราก็ก้มเสียวสำหรับพยายามตีต่อนเข้ามาสู่ธรรม เพราะความรู้ความเห็นเหล่านั้น เป็นความรู้ความเห็นของญาณวิถีภายในจิต ไม่ใช่ความรู้เห็นที่จะถอดถอนกิเลส เป็น

ความรู้สิ่งภายนอก เราก็ได้ห้เข้ามาให้แก่ได้ภาวนาภายในจิตใจ โดยวิธีการจะแก้และถอดถอนกิเลสเป็นลำดับไป แยกอมรับ ก็แนะนำสั่งสอนเรื่อยมา โดยทางที่ถูกต้องดีงาม แก่จึงได้ผ่านพ้นไป ปี ๒๔๙๕ นั้นแหละ

๒๔๙๔ เรามาจำพรรษาห้วยทราย ๒๔๙๓ จำพรรษาที่วัดหนองผือ เพราะเห็นบุญเห็นคุณของพี่น้องชาวหนองผือเรา ซึ่งมีคุณมากต่อพระทั้งหลาย ตั้งแต่หลวงปู่มั่นลงมา มีจำนวนมากเท่าไรชวนชวยมาเลี้ยงมาตุ ไมให้อดให้อยากอะไรเลย ทั้งๆ ที่ตลาดในบ้านหนองผือก็ไม่มี แต่ท่านเหล่านี้เป็นผู้มีจิตใจอันกล้าแข็งไปด้วยศรัทธา ถึงไหนถึงกัน หมดเป็นหมด ยังเป็นยัง ทีนี้เวลาท่านมรณภาพไปแล้ว พระเณรก็แตกหนีไปหมดจนจะไม่มีใครอยู่ พอเราทราบเรื่องราวแล้ว เราก็ย้อนกลับมาจำพรรษาหนองผืออีก เป็นปี พ.ศ. ๒๔๙๓ นั้นแหละ หลังจากนั้นก็มาห้วยทราย มาก็จึงได้มาพบกัน แก่ก็ได้ชี้แจงเหตุผลต้นปลายให้ฟังทุกอย่าง จนเป็นที่ลงใจ แก่ก็ก้าวไปได้ง่ายตาย มาอยู่ ๒๔๙๔ พอ ๙๕ แก่ก็ผ่านไป ได้ตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งบัดนี้นานสักเท่าไร

ประวัติของแก่เป็นเรื่องพิสดาร เข้ากันได้กับที่พ่อแม่ครูจารย์ห้ามไม่ให้ภาวนา เวลาไปเจอกันกับเรา ถึงรู้ได้ชัดๆ เราทราบมาแล้วตั้งแต่แกยังไม่เล่า ทราบจากพ่อแม่ครูจารย์ที่ว่าห้ามไม่ให้ภาวนาเวลาเราไปแล้ว เราก็จับจุดนี้ทันที พอตีเรื่องนี้ก็ขึ้นรับกัน นั้นละถึงได้ห้ห้ามกันอย่างหนักทีเดียว แก่ก็ก้าวเดินตามอรรถตามธรรม ที่ได้แนะนำสั่งสอนก็ผ่านไป ได้ กลายเป็นอรหันต์ขึ้นมาในปัจจุบัน

อัฐิธาตุนี้แสดงบอกอย่างชัดเจน ว่าอัฐิที่จะเป็นพระธาตุได้นั้น มีอัฐิของพระอรหันต์เท่านั้น นอกนั้นไม่มีทางเป็นไปได้เลย ตำรับตำราท่านก็แสดงไว้อย่างแจ่มชัด แก่ก็เป็นที่ยอมรับในสังคมที่ใกล้ชิดติดพันกันมานานแล้ว ว่าแก่เป็นหญิงประเภทใด จิตใจแก่เป็นอย่างไรก็ทราบกันมาแล้ว นี่พอสร้ระแกลงลับไป อัฐิของแก่ก็กลายเป็นพระธาตุขึ้นมาให้เห็นอย่างชัดเจน

นี่ละเรื่องมรรคเรื่องผล สำหรับผู้ปฏิบัติอรรถธรรมตามทางเดินของศาสดา ทางเดินของศาสดาได้แก่ธรรมทั้งหลายที่ทรงสอนโลกไว้แล้ว ไม่ผิดไม่พลาด ใครปฏิบัติตามแล้วได้มรรคได้ผล เต็มกำลังความสามารถของตนเรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ท่านจึงเรียกว่า อกาลิโกๆ ธรรมไม่มีกาลสถานที่เวล่าเวลา ใครทำดีเมื่อไรได้ความดีโดยลำดับลำดับจนกระทั่งถึงความพ้นทุกข์ได้เช่นเดียวกันหมด ส่วนกิเลสก็เป็น อกาลิโก ใครทำบาปความชั่วช้าลามกเมื่อไร ก็เป็นบาปเป็นกรรม เอาจนกระทั่งจมไปเลย ก็จมไปได้เช่นเดียวกับการสร้างความดีงาม

เพราะฉะนั้นพี่น้องทั้งหลายขอให้ระมัดระวัง เรื่องการสร้างความชั่ว สร้างไปแล้ว กลับเป็นไฟเผาเผาเรา อย่างนี้ไม่สมควรอย่างยิ่ง ให้พากันสร้าง ความดีงาม นี่ก็เป็นสักขีพยานแล้ว แม่ชีแก้วแก้วก็ได้สำเร็จมรรคผลเป็นที่พอใจ อัจฉิของแก้วก็กลายเป็นพระธาตุ ล้วน ๆ แล้ว ไม่มีใครที่จะประกาศตำหนานหรือกีดขวางได้ว่าไม่เป็นความจริง นอกจากปาก หมูปากหมา ปากอมขี้ มันก็เหว้อ ๆ แว้ ๆ ทั้ง ๆ ที่มันไม่เคยปฏิบัติอรรถธรรมแต่อย่างใด แต่มันก็ยกตัวเป็นเจ้าของอำนาจบาตรหลวงบิบบังคับไม่ให้มรรคผลเกิดขึ้น แก่ผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบตามทางของศาสดา มันจะเอาอำนาจนี้มากีดขวาง มีเท่านั้นแหละ อย่างอื่นไม่มี มีแต่กิเลสมันกีดขวางธรรม

ใครปฏิบัติดีมันไม่พอใจ เพราะกลัวว่าจะหลุดพ้นจากเงื้อมมืออำนาจป่าเถื่อนของมันไปเสีย ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ มันจึงสร้างขวากสร้างหนาม สร้างพินสร้างไฟ สร้างสิ่งกีดขวางไว้ในความดำริ ความคิดอ่าน คำพูดคำจา หน้าที่การงานของตน มันหักห้ามในการที่จะไปสร้าง ความดีทั้งหมด มันเปิดทางให้ทำความชั่วเอาไว้ ตั้งแต่ความคิดความปรุง การพูดการจาให้ชมเชยสรรเสริญเรื่องกิเลสค้นหาไปทั้งนั้น ๆ ไม่ให้ชมเชยการทำบุญให้ทาน นี่เป็นเรื่องของกิเลส เขาเรียกว่าปากอมขี้ ขี้โลก ขี้โกรธ ขี้หลง อยู่ในหัวใจของคนมีกิเลสทั้งนั้น ปากอมธรรมของท่านผู้บำเพ็ญธรรมย่อมได้แต่ธรรม ได้ธรรมมาเป็นขวัญใจตลอดเวลา

ตั้งแม่ชีแก้วนี้ แก้วก็เป็นคนธรรมดา ตั้งใจประพฤติปฏิบัติอรรถธรรม จนกระทั่งได้ถึง ความพ้นทุกข์โดยสิ้นเชิง ไม่มีทางสงสัยเลย การที่เรามาบรรจุอัฐิธาตุของแก้วนี้ ก็เพื่อประชาชนลูกหลานของเราในรุ่นหลัง จะได้กราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจแก่พวกเราทั้งหลาย เพราะเป็นบุญเป็นคุณมหาคุณ ที่เราจะได้กราบไหว้บุคคลผู้บริสุทธิ์เช่นนี้ เป็นสิ่ง ที่หาได้ยากมาก ไม่ใช่หาได้อย่างง่ายตายเลย

วันนี้ก็เป็นวันมหามงคลของพี่น้องทั้งหลายที่ได้มาในงานนี้ โดยเสียสละหน้าที่การงาน ชีวิตจิตใจ เวลาเวลาทุกอย่าง หุ่่มเข้ามาเพื่อบูชาอรรถธรรม ได้พบได้เห็นได้กราบไหว้บูชาอัฐิธาตุของแก้วที่เป็นพระธาตุแล้ว ยังจะได้ยินได้ฟังอรรถธรรมต่อไป เพื่อเป็นการเบิกทางแห่งความดีของตนให้ถึงความพ้นทุกข์ ท่านทั้งหลายเป็นผู้มีอานิสงส์มาก ตั้งแต่ตื่นนอน เราเอาย่อ ๆ เพียงว่าตื่นนอนเท่านั้นละ การชวนชวายเป็นอรรถเพื่อธรรม เพื่อความดีงามทั้งหลาย มาเกี่ยวโยงกับแม่ชีแก้วนี้ ทุกหน้าทุกตาที่มานี้ได้คิดกันทั้งนั้น ว่าวันนี้จะได้ไปในงานของแม่ชีแก้ว ๆ ตลอด จิตส่งมานี้ ผู้ไม่ได้มาก็ได้คิดถึงแม่ชีแก้ว ซึ่งเป็นกุศลเจตนา คิดเป็นมงคลแก่ตนเรื่อยมา จนกระทั่งได้มาเต็มบริเวณแห่งเจดีย์นี้ ก็เพราะอำนาจแห่ง

เจตนาที่เป็นกุศล จุดลากท่านทั้งหลายให้ได้มาสู่สถานที่เป็นมงคล คือเจดีย์หลังนี้ แล้วเราก็ได้กราบไหว้บูชาท่าน นับว่าเป็นขวัญตาขวัญใจ

ให้พากันถือท่านเป็นคติตัวอย่าง แม้จะไม่ได้แบบท่านก็ตาม แบบแม่ชีแก้ว ขอให้ได้เป็นแบบลูกศิษย์แม่ชีแก้ว ให้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติ ขวนขวายหาความดีงามใส่ตน ความดีงามนี้แลเป็นสมบัติที่พึงเป็นพึ่งตายได้ ไม่เหมือนสิ่งทั้งหลายที่ชมเชยสรรเสริญกันว่าเป็นสิ่งดีงาม ความดีงาม แล้วก็เพลิดเพลिनไปตามสิ่งเหล่านั้นจนไม่รู้เนื้อรู้ตัว แล้วสร้างความล่มจมให้แก่ตน เพราะความสำคัญว่าสิ่งนั้นดี ๆ นี้มีจำนวนมาก ให้สร้างตามทางเดินของศาสนา

เรื่องที่พึงนี้มีอยู่ ๒ ประการ ให้ท่านทั้งหลายทราบเอาไว้ ที่พึงทางกายหนึ่ง ที่พึงทางใจหนึ่ง ที่พึงทางกายได้แก่ วัตถุสิ่งของเงินทอง ที่อยู่ที่อาศัย รถยนต์กลไก นี้เป็นที่อาศัยของร่างกาย จะไปไหนมาไหนก็ได้อาศัยสิ่งเหล่านี้ เป็นเครื่องบรรเทาทุกข์เป็นลำดับ ลำดลาไปเรื่อยมา อาหารการบริโภคก็เป็นเครื่องหล่อเลี้ยงร่างกายของเราให้มีชีวิตสืบวันสืบคืนต่อไป นี้เรียกว่าสมบัติภายนอก มีร่างกายเป็นผู้รับเอาไว้ สมบัติภายในได้แก่บุญแก่กุศล ศิล ทาน ที่เราได้สร้างมามากน้อย นี้เป็นสมบัติภายในคือ สมบัติของใจแท้

ใจเป็นนักท่องเที่ยว ใจไม่เคยหยุด ใจเป็นนักท่องเที่ยว เที่ยวเกิดเที่ยวตาย ไม่ว่าที่ไหน ใจนี้เกิดได้ทั้งนั้น เพราะอำนาจแห่งกรรมพาให้ไปเกิด ดังที่ท่านแสดงไว้ว่า กम्म สุตเต วิภชตี ยทิตฺ ทินฺนปฺปณฺณิตํ กรรมเป็นเครื่องจำแนกแจกสัตว์ ให้มีความประณีตเลวทรามต่างกัน เราทุกคนจะพ้นจากกรรมเหล่านี้ไปไม่ได้ จึงพยายามให้เลือกกรรมทุกคน อย่าไปทำกรรมสุมสี่สุมห้า เห็นว่าชอบใจแล้วทำ ทั้ง ๆ ที่กรรมนั้นเป็นพินเป็นไฟ เป็นบาปเป็นกรรม อย่าพากันทำ อยากทำก็อย่าทำ หักห้ามตนนั้นละ ไม่ให้ลงนรกทั้งเป็น การหักห้ามอย่างนี้เป็นความถูกต้องดีงาม

เราอย่าไปทำตามกิเลส มันหลอกลวงว่าเป็นของดีของดี ทั้ง ๆ ที่เป็นไฟ ให้ทำตั้งแต่ความดีงามทั้งหลาย แล้วก้าวเดิน จิตใจนี้เมื่อได้สมบัติภายใน คือบุญคือกุศลหนุนเข้าไป ๆ แล้วนั้นเรียกว่าเราสร้างบารมี บารมีธรรมเป็นเครื่องยังสัตว์ทั้งหลาย ให้ถึงฝั่งนั่นคือพระนิพพาน ตั้งแต่การให้ทาน การรักษาศีล การเจริญเมตตาภาวนา เหล่านี้เป็นการสร้างบารมีธรรม เข้าสู่หัวใจของเรา สร้างได้มากเท่าไร จิตใจก็ยังมีเครื่องเสวย เครื่องอุดหนุนหนักเข้า ๆ สูงขึ้นเป็นลำดับลำดับ เมื่อเต็มที่แล้วก็ถึงแดนแห่งนิพพาน ได้เช่นเดียวกับพระพุทธเจ้าทั้งหลายนั้นแล เพราะอำนาจแห่งบารมีนี้ มีได้ทั้งหญิงทั้งชาย สร้างได้ทั้งหญิงทั้งชาย ประมาทกันไม่ได้

ใครเป็นผู้มีความขยันหมั่นเพียร ในการสร้างคุณงามความดี ผู้นั้นก็ได้สมบัติภายใน เข้าสู่จิตใจ หนุนจิตใจให้สู่สถานที่ใดได้ทั้งนั้น บุญกุศลพาสัตว์โลกให้ไปเกิด ย่อมไปเกิดใน สถานที่ดี ที่สมหวัง ๆ เรื่อยไป ตลอดถึงนิพพาน นิพพานแล้วไม่ต้องเกิด ไม่ต้องตาย แต่ยังไม่ถึงนิพพาน ต้องเกิดต้องตาย ต้องอาศัยคุณงามความดี จะพาไปสู่สถานที่ดีงามทั้งหลาย ส่วนสถานที่ชั่วนั้น เป็นสิ่งที่ทำด้วยอำนาจแห่งจิตใจที่สกปรกโสภณ อำนาจแห่งกิเลสมันพาให้ทำ พาให้ทำแล้วกิเลสมันไม่ได้มาเสวยกรรม เราเป็นผู้รับเคราะห์รับกรรม แรงกรรมทั้งหลายที่ชั่วช้าลามก เข้าสู่ตนคนเดียว ๆ กิเลสมันหัวเราะเยาะเหยียด เพราะฉะนั้น มันจึงสนุกโกหกโลก หลอกหลวงโลกเรื่อยมา เพราะมันไม่ได้รับบาปรับกรรมเหมือนเรา ที่ถูกมัน ต้มตุ๋นแล้วไปจมนรกทั้งเป็น ให้มันเห็นอยู่นั้น มันก็ได้ผลดี สนุกสนานหลอกโลกเรื่อยมา เราอย่าปล่อยให้กิเลสมันหลอกหลวงเราจนเกินไปนะ

ให้อาศัยธรรมของพระพุทธเจ้า ธรรมนี้ไม่ได้เกิดอย่างง่าย ๆ พุทธศาสนานี้เกิดได้เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ไม่ได้เหมือนอะไรศาสนาใดทั้งนั้น พุทธศาสนาถือเป็นศาสนาของผู้สิ้นกิเลส สิ้นกิเลสโดยสิ้นเชิง ความมัวหมองภายในใจ ลูบ ๆ คลำ ๆ ในการสอนโลกนี้ไม่มี เป็นโลกวิทู รู้แจ้งเห็นจริงในโลกหมดทุกสัต์ทุกส่วน ตั้งแต่แดนนรกขึ้นมาเป็นลำดับ ลำด้า จนกระทั่งถึงแดนนิพพาน พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ทรงรู้ทรงเห็น แจ่มแจ้งชัดเจนหมดแล้ว จึงได้มาสอนโลกว่าสิ่งใดดี สอนว่าดีแล้วให้พยายามชวนชววย อุตส่าห์แสวงหาสิ่งที่ดีนั้นให้มากมูนขึ้นไป ๆ โดยลำดับ สิ่งใดที่ชั่ว แนะนำสั่งสอนไม่ให้ทำ หักห้ามมาโดยลำดับลำด้า สถานที่ชั่วก็คือเป็นที่อยู่ของคนทำชั่วนั้นแล ท่านห้ามทั้งการทำบาป ที่จะไปแดนนรก ห้ามทั้งไม่ให้ไปดี้อด้านหาญทำไปในสิ่งที่จะไปแดนนรก นี่ท่านก็ห้ามเอาไว้มหมด

คำพูดของพระพุทธเจ้าจะไม่มีผิดพลาดเลย ท่านแสดงไว้ว่า เอกนามก็ หนึ่งไม่มีสองคืออะไร หนึ่งไม่มีสองท่านแสดงไว้สองสามกระทรวงว่า หนึ่งไม่มีสองคือพระพุทธเจ้าจะอุบัติขึ้นในโลกนี้ ขึ้นได้เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น แต่ละครั้ง ๆ จะขึ้นซ้ำกันไม่ได้ เพราะเกิดยากแสนยาก พระพุทธเจ้าจะเกิดขึ้นมาเป็นศาสดาสอนโลกนี้ สร้างบารมีมานับตั้งแต่ ๑๖ อสงไขย แสนมหากัปบ้าง ๘ อสงไขย แสนมหากัปบ้าง ๔ อสงไขย แสนมหากัปบ้าง กว่าจะได้เป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมา เรียกว่าทนทุกข์ทรมานเหลือประมาณ เหนือโลกเหนือสงสาร ไม่มีใครได้รับความทนทุกข์ทรมานเหมือนโพธิสัตว์ ที่สร้างตนเพื่อความเป็นศาสดาสอนโลกเลย

เมื่อได้รู้จริงเห็นจริงขึ้นมา ก็เลสชาติสะบั้นไปจากใจ ทรงโลกวิทู รู้แจ้งโลกขึ้นมา อาโลโก อุทปาทิ สว่างจ้าตลอดครอบโลกธาตุ การสอนด้วยความสว่างไสวภายในจิตใจ จึงเป็นความถูกต้องแม่นยำ จึงเรียกว่า เอกนามกิ คือพระญาณหยั่งทราบของพระพุทธเจ้า ที่ทรงทำนายอะไรแล้วไม่ผิด เช่นว่า บาปมี บุญมี นรกสวรรค์มี นี้ไม่มีผิด ใครฝืนเข้าไปคนนั้นก็สร้างความชั่วช้า สร้างพินสร้างไฟ เผาตัวเองโดยไม่ต้องสงสัยเลย นี้โลกวิทู ท่านรู้แจ้งแล้ว ท่านห้ามอย่าฝืนทำ บาปมี บุญมี บาปมีอย่าทำบาป บุญมีให้เสาะแสวงหาการทำบุญให้ทาน นรกมีอย่าทำความชั่วช้าลามก จะไปตกนรกแน่นอน ถ้าใครฝืนพระพุทธเจ้าไป บุญมี สวรรค์มี ก็ให้สร้างความดีงามเพื่อไปสู่สวรรค์ จากนั้นก็ไปพรหมโลกและนิพพานได้ นี่คือคำที่ถูกต้องแม่นยำ เรียกว่า เอกนามกิ

คำสอนของพระพุทธเจ้า ไม่ว่าจะป็นข้อใด ชั้นใด ภูมิใดของธรรมทั้งหลาย สอนด้วยความถูกต้องแม่นยำทั้งนั้น ไม่ได้สอนแบบงูๆ ปลาๆ ผิดถูกประการใดก็เอากิเลสเข้าไปบงการๆ สุดท้ายก็สอนด้วยอำนาจของกิเลส ไม่ได้สอนด้วยอำนาจแห่งธรรม ก็เลยกลายเป็นลูปๆ คลำๆ ผิดๆ พลาดๆ สอนไม่ถูกจุดหมายปลายทาง แทนที่จะพาไปสวรรค์ กลับลงนรกก็ได้เรื่องกิเลสสอนคน คนมีกิเลสสอนโลกย่อมเป็นไปอย่างนั้น ผู้สิ้นกิเลสสอนโลก สอนด้วยความถูกต้องแม่นยำ นี่พระพุทธเจ้าเป็นผู้สิ้นกิเลสเรียบร้อยแล้ว สอนโลกจึงเรียกว่า สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วๆ ไม่ต้องมีการเพิ่มเติมหรือตัดออกแต่อย่างใด จึงเรียกว่า สวากขาตธรรม ทุกชั้นทุกภูมิ ไม่มีผิดมีพลาด คือศาสดาองค์เอกสอนโลกทั้งหลายนั้นแล ให้พากันจำ

เอกนามกิ พระญาณหยั่งทราบคู่สัตว์โลกนี้ หยั่งทราบตลอดทั่วถึง ไม่มีผิดมีพลาดว่าใครจะไปแดนนรกหลุมไหนๆ นี่ท่านไม่ได้มาพรรณนาให้ทราบเฉยๆ นะ พระพุทธเจ้าท่านทรงทราบจนกระทั่งถึงว่าสัตว์ เอาตัวลึกลับๆ ตัวสำคัญตัวเป็นบาปเป็นกรรมหนักๆ หนักๆ ไปตกนรกนั้นนะ มันไปตกนรกนี้เพราะทำกรรมอะไรมา พระองค์ทรงทราบจนกระทั่งถึงกรรมที่เขาทำมา จึงได้ไปตกนรกในหลุมนั้นๆ สัตว์ทั้งหลายอยู่ในแดนนรก พระองค์ทรงทราบหมดทุกตัวสัตว์ ว่าตัวสัตว์ใดที่ไปตกนรกอยู่เวลานี้ ไปทำกรรมอันใดๆ มาถึงได้ตกนรกมากน้อยอย่างนี้ๆ พระองค์ทรงทราบหมด แต่ไม่พรรณนาไปให้เสียเวลา เวลา บอกแต่ว่ากรรมคือพินคือไฟ อย่าพากันสร้างกันทำก็แล้วกัน เอารวมๆ ไว้อย่างนี้

คำว่าบาปว่ากรรม อย่าพากันทำ ไม่ต้องไปแจงหากรรมประเภทใดบ้าง กรรมประเภทใดก็คือพินคือไฟเผาไหม้เราทั้งนั้นแหละ อย่าไปสร้างอย่าไปทำ ขึ้นชื่อว่ากรรมชั่วแล้ว ให้สร้างแต่ความดีงามทั้งหลาย สมกับศาสดาองค์เอกที่ทรงสร้างบารมีมา ไม่มีใคร

ทุกข์ยากลำบากยิ่งกว่าศาสดาองค์เอก เมื่อได้เป็นศาสดาของโลกแล้ว สอนโลกด้วยความถูกต้องแม่นยำ เรื่อยๆ ทำตัวให้ผิดๆ พลาดๆ ผิดทางของศาสดาที่สอนก็เป็นบาปเป็นกรรมแก่ตัวของเราเอง จึงขอให้ท่านทั้งหลาย จำให้ดี

พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว ให้พิสูจน์กันทางด้านจิตตภาวนานี้ เป็นที่แน่ที่สุด ร้อยทั้งร้อย พระพุทธเจ้าเป็นอย่างไรๆ พระอรหันต์รู้หมดเรื่องของพระพุทธเจ้า ตลอดถึงแดนนรกสวรรค์ พระสาวกทั้งหลายยอมกราบพระพุทธเจ้า ว่าสอนถูกต้องแม่นยำไม่มีผิดมีพลาด ผู้ที่ต่อต้านอยู่ก็คือพวกเราที่มีกิเลส มีมากมีน้อยมันดื้อมันดื้อ พระพุทธเจ้าห้ามมันไม่ยอมฟังเสียง เหยียบหัวพระพุทธเจ้าไป ด้วยการล่วงเกินฝ่าฝืนนั้นแหละ ถ้าผู้ใดดำเนินตามทางของศาสดา เราทั้งหลายไม่เห็นพระพุทธเจ้าก็ตาม ขอให้ยึดธรรม ที่ท่านทรงสั่งสอนไว้แล้วอย่างไรมาปฏิบัติ เท่ากับเราตามเสด็จพระพุทธเจ้าทุกฝีก้าว ด้วยการประพฤติดีงามของตัวเองนั้นแล

ถ้าไม่ได้ปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี ถึงจะไปจับชายฉกรรจ์พระพุทธเจ้าอยู่ ก็เหมือนเส้นไปเกาะชายสบงฉกรรจ์ ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลยนั้นแหละ เรื่อยๆ ให้เป็นเส้น เกาะศาสนาอยู่เฉยๆ แต่ไม่เชื่อศาสนา ไม่ปฏิบัติตามศาสนา ตายแล้วก็จะจมไป เกาะศาสนาแล้วเกาะด้วยความเคารพนับถือ เกาะด้วยการประพฤติปฏิบัติบูชาท่านตลอดไป นี้เรียกว่าได้มรดกจากธรรมของพระพุทธเจ้า ไปปฏิบัติตัวเอง แล้วจะเป็นสิริมงคล ตายแล้วความดีงามนี้ไม่เคยได้ยินว่า พาสัตว์โลกไปลงแดนนรก ไม่เคยมี มีแต่พาสัตว์โลกไปสวรรค์ พรหมโลก นิพพานทั้งนั้น เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้า ถ้าใครปฏิบัติตามที่ทรงสอนไว้แล้วนี้ เป็นผู้ไปดี

จะไปเกิดสถานที่ใด ขึ้นชื่อว่าบุญเป็นผู้ตกแต่งให้ไปเกิดแล้วสมหวังๆ ตามกำลังวาสนาของตนที่สร้างมาได้มากน้อย แม้ไปสวรรค์จะไปชั้นใดๆ ก็คือสวรรค์เป็นที่เสวยความสุขความเจริญด้วยสมบัติทิพย์ทั้งนั้นๆ สวรรค์หกชั้น ได้เป็นชั้นๆ ใครควรแก่สวรรค์ชั้นใด ก็ไปเกิดอยู่ในสวรรค์ชั้นนั้น เสนาะความดีงามของตนเรียกว่าสมบัติทิพย์ อยู่ในสวรรค์ชั้นนั้นๆ ผู้สูงกว่านั้นขึ้นพรหมโลก ก็เสวยสมบัติทิพย์บนพรหมโลก ผู้ถึงที่แล้วที่ไม่ควรจะมาตายกองกันมีอยู่ ก็ส่งถึงนิพพาน เป็นบรมสุขอยู่ที่พระนิพพาน นี่เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้าจุดลากสัตว์โลก สัตว์โลกปฏิบัติตามก็ไปตามชั้นตามภูมินี้ ที่จะให้จมลงนรกแหวกแนวลงนรก ไม่เคยมี มีตั้งแต่ไปตามนี้

ไอ้ที่มันแหวกแนวลงนรก ก็คือมันเหยียบหัวพระพุทธเจ้า ด้วยการล่วงเกินฝ่าฝืนนั้นแล ใครล่วงเกินฝ่าฝืน ใครต่อต้านหาญทำ คนนั้นก็ยิ่งจะเหลือแต่ลมหายใจฟอดๆ ตัว

ของมันหมดค่าหมดราคา มีแต่พื้นแต่ไฟเผาหัวออกอยู่นั้น เรียกว่าเป็นนรกคนเป็นบาปกรรมทั้งหลายเผาอยู่ในหัวอก พอลมหายใจขาดเท่านั้น นรกเมืองผีไม่ต้องพูด ถึงกันทันที ๆ ไม่มีก็กิโร ก็ไม่ล้ละ บาบกับบุญ นรกสวรรค์ กับหัวใจดวงนี้เข้าถึงกันได้ทันที ๆ จึงพากันระมัดระวัง ฟัน้องลูกหลานทั้งหลายก็ดี

วันนี้เราเป็นมงคลทั่วหน้ากัน แล้วมาทั้งใกล้ทั้งไกล เราสละชีวิตจิตใจ หน้าที่การงานทุกอย่างมาแล้ว เพื่อบูชาคุณกราบไหว้อัฐิธาตุของแม่ชีแก้ว โดยพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ นำหน้า หรือเป็นแกนนำอยู่ในนั้นด้วย เรียกว่าเราได้กราบทั้งพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ พระสงฆ์ก็คืออย่างแม่ชีแก้วนี่ก็เป็น สงฆ์ สรณ คัจฉามิ โดยสมบูรณ์แล้ว ไม่ใช่ผู้หญิงมาเป็นสรณะ ความบริสุทธิ์ของจิตดวงนั้น จิตดวงนั้นไม่นิยมว่าเป็นเพศหญิงเพศชาย นั่นละเป็นสรณะของโลก เราก็ได้มากกราบไหว้บูชาสรณะอันนั้นเข้าสู่ดวงใจของเรา นับว่าสมมักสมหมายที่ได้พากันมาทั้งใกล้ทั้งไกล ไม่เสียท่าเสียที ไม่เสียเวล่ำเวลา มาได้มรรคได้ผลตามเจตนาของเราที่มา

ฟัน้องทั้งหลายกรุณาได้ภาคภูมิใจ แห่งเจตนาอันดีงาม จนกระทั่งพาเจ้าของได้เสียสละ เคลื่อนย้ายมาถึงสถานที่นี้ นับว่ามาสร้างคุณงามความดี เต็มเม็ดเต็มหน่วย เต็มหัวใจของเรา กลับไปจะได้มีความสว่างไสวเรื่อย ๆ ไป นี้ละเป็นเครื่องที่จะนำเรา ให้ไปสู่สุคติโลกสวรรค์ จนกระทั่งถึงนิพพานคือความดีนี้แล นาน ๆ เราจึงจะมีโอกาสได้บำเพ็ญเสียทีหนึ่ง ๆ อย่างนี้ การทำความชั่วช้าลามก มันทำได้ทุกระยะ ทุกเวล่ำเวลา ยืน เดิน นั่ง นอน ทำได้ทั้งนั้น แต่การทำความดีนี้ เรียกว่าทำยาก ยืน เดิน นั่ง นอน มันไม่ยากทำ แต่ความชั่วมันทำได้ทั้งนั้น นี้เราก็นับว่าเป็นโอกาสอันดี ที่ได้มากกราบไหว้บูชาท่านที่เป็นขวัญตาขวัญใจในวันนี้ ขอให้ยึดอันนี้เป็นหลักเป็นเกณฑ์ต่อจิตใจ บุญกุศลนี้ละเป็นสิ่งที่ฝากเป็นฝากตายได้

ท่านทั้งหลายอย่าปฏิบัติเสียบุญ อย่าปฏิบัติเสียบาปนะ พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ยอมรับบาป ยอมรับบุญ ยอมรับนรก สวรรค์ว่ามีด้วยกันหมด ไม่มีพระพุทธเจ้าพระองค์ใด ปฏิเสธแหวกแนวไปว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มี ฟืนพระพุทธรูปทั้งหลายไม่เคยมี บอกอย่างเดียวกันหมด เพราะท่านรู้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน เวลาสอนโลกก็สอนแบบเดียวกัน เราก็อย่าเป็นคนฝืนโลก ฝืนธรรม ท่านบอกว่าบาปมี อย่าหาญทำบาป บุญมีให้อุตส่าห์พยายามทำบุญ นี้เรียกว่าเดินตามครู

เราไม่ได้เป็นพระพุทธเจ้าก็ตาม ขอให้เป็นผู้ศิษย์เดินตามรอยท่าน เป็นแบบลูกศิษย์ที่มีครูแนะนำสั่งสอน ย่อมรู้จักบาปจักบุญคุณโทษประเภทต่างๆ ปฏิบัติตนให้เป็น

ความดีงามตลอดไป ความสวัสดีมีแก่พวกเราทั้งหลาย จึงขอให้ท่านทั้งหลายจดจำเอาไว้ ธรรมที่สอนโลกมานี้ เป็นธรรมที่เป็นมหามงคลแก่โลกแล้ว ให้พากันจดจำกันไปบ้านไปเรือน นิกพุทโธ ธัมโม หรือ สังโฆ ติดตัวเรื่อยไป วันนี้เรามาเสาะแสวงหาบุญ ตั้งแต่ออกจากบ้านมา พุทโธ ธัมโม หรือ สังโฆ บทใดก็ตามติดหัวใจเรามา เท่ากับเราตามเสด็จ พระพุทธเจ้ามาโดยลำดับลำดับ มาอยู่ที่นี่นั่งเฝ้าพระพุทธเจ้า ด้วยการฟังอรรถฟังธรรม กลับไปบ้านไปเรือนก็ให้นึกน้อมพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ติดหัวใจลงไป ซึ่งเท่ากันกับเราตามเสด็จพระพุทธเจ้าตลอดฝึก้าวของเรา ให้พี่น้องทั้งหลายพากันจดจำเอา

วันนี้ได้เทศนาว่าการ ธาตุชั้นรั้งไม่อำนวย แต่ก่อนเทศน์ได้นาน ทุกวันนี้ธาตุชั้นรั้งไม่อำนวย เทศน์ไปอ่อนไปๆ ก็ต้องได้ยุดิตเอง เพราะธาตุชั้นรั้งเป็นเครื่องมือทำงาน เมื่อธาตุชั้นรั้งอ่อนกำลังแล้ว เราจะฝืนมันไปก็ขัดข้องลำบาก ไม่เกิดประโยชน์อะไร การฟังเทศน์ฟังธรรม วันนี้ก็เห็นว่าพี่น้องทั้งหลาย ควรจะเข้าอกเข้าใจ สมบัติภายนอก สมบัติภายใน ขออย่าอีกที่หนึ่งว่า สมบัติภายนอกคือสมบัติเงินทองข้าวของ ไร่นา เรือกสวน สิ่งก่อสร้างต่างๆ เป็นสมบัติภายนอกที่เราต้องอาศัยในเวลาที่มีชีวิตอยู่ สิ่งเหล่านี้ก็ให้มี ไม่มีธาตุชั้นรั้งก็ลำบากมาก นี้เรียกว่าสมบัติภายนอก

สมบัติภายในคือบุญกุศลศีลทานที่เราได้สร้างไว้เล็กน้อย นั่นเป็นสมบัติสำหรับใจตายแล้วนั้นจะพยุ้งใจไป สมบัติทั้งหลายทั้งเลย สมบัติภายนอกเมื่อร่างกายหมดความหมาย ลมหายใจขาดแล้ว สิ่งเหล่านั้นก็ขาดไปตามๆ กัน ไม่มีสิทธิ์ ไม่มีอำนาจครองกันไปได้แหละ สมบัติเงินทองข้าวของกองเท่าภูเขาที่มีอยู่อย่างนั้นแหละ เจ้าของถ้าทำชั่วก็จมนรกได้ ถ้าทำดีก็ไปสวรรค์ได้ ส่วนความดีงามทั้งหลายภายในใจ เรียกว่าสมบัติภายในใจ ให้สร้างแต่ความดีงาม ให้มีขึ้นภายในจิตใจ ตายแล้วไม่ต้องไปนิมนต์พระมา กุสลา ธมฺมา ก็ได้ เจ้าของเป็นคนฉลาด สามารถปฏิบัติพลิกแพลงเปลี่ยนแปลง บำรุงรักษาตนให้เป็นคนดีแล้ว อยู่ไหนก็เป็นคนฉลาดรอบคอบ ตายแล้วก็ไปเป็นสุคติโลกสวรรค์ถึงนิพพาน โดยไม่ต้องสงสัย เอาละ วันนี้การเทศนาว่าการ ก็เห็นว่าสมควร แก่ธาตุแก่ชั้นรั้งแก่การเวลา ขอความสวัสดีมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลาย โดยทั่วกันเทอญ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz